

Schriftmeditatie

"En Jezus antwoordde hem zeggende: „Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle Woord Gods." *Luk. 4:4 (Matt 4:4)*

De Heere Jezus is gedoopt. Hemelen werden Hem geopend. De Heilige Geest daalde op Hem neer in lichamelijke gedaante gelijk een duif. De stem van de Vader klonk: „Gij zijt Mijn Geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen." Er is getuigenis van de hemel. Op de aarde getuigt Johannes: „Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegdraagt!"

Het ogenblik is aangekomen dat de Zaligmaker Zijn werkzaamheden in het openbaar zal aanvangen. De tweede Adam treedt het strijdperk binnen. Zijn weg voert naar de woestijn. Het is de Heilige Geest Die Hem leidt. Jezus ingaan tot het openbaar vervullen van Zijn ambten, is een ingaan in de woestijn.

Adam kreeg een schone hof. Jezus een dorre woestijn. Adam ontving spijs van het geboomte. Jezus ontvangt een onvruchtbaar oord. Door de zonde is het oordeel in werking getreden. Wel werd de vloek getemperd door de genade, toch, het aardrijk is om ons vervloekt.

Dat de hele aarde niet is veranderd in een dorre woestijn mag een wonder heten. De woestijn ligt daar als ontwrichte schepping. Zij is prediking van de voortvretende vloek en de gevolgen van onze zonden.

De woestijn, waar niemand lavenis kan krijgen. De satan heeft óók de stem uit de hemel gehoord: „Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen."

Alle duivelen sidderden bij de konfrontatie met deze Zoon. Met opgesperde muil richt de oude draak zich op. Hij wil het Levende Kind verslinden. Maar de Zoon des mensen schuwt de strijd niet. Hij wordt het strijdperk ingeleid door de Heilige Geest. Nee, het mag geen hof zijn. Verloren is de hof, versperd is de weg naar de "boom des Levens". Jezus wordt geleid in de woestijn, het gebied van het oordeel. Het is: Die gans grote en vreselijke woestijn. In de woestijn liggen de zonden hoog opgestapeld. De zonden tegen



een genadig God. Sinds wij de hof moesten verlaten, was iedere stap een misstap. Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in de woestijn.

Zij werden belust met boze lusten in de woestijn en tergden Hem. (Ps. 78 en 106). Veertig jaren heeft de Heere verdriet gehad van het volk. Als Adam hebben we Zijn Verbond verbroken. Terwijl de wolkkolom de verzengende stralen van de zon temperde, vergaten zij de Heiland, Die hen redde uit Egypte.

In de woestijn is het uitgekomen dat we geen hart hebben om Hem te vrezen. Elke vierkante meter van de woestijn getuigt van onze overtredingen. Een volle tijd van veertig dagen verkeerde Mozes op de berg Sinai. Daar werd de wil van God bekend gemaakt voor het hele mensen-leven. Veertig jaren, een vol leven van afdwalingen en murmuringen staan er tegenover. Hoe schandelijk hebben we tegen God misdaan. Toch stelde de Heere Zijn "ganse toorn" uit. Zelfs in de bitterste zondedood werd de koperen slang opgericht als het teken van ontferming. O, die onvruchtbare, dorre woestijn. Naar recht moeten de zwervers eindigen in de rampzaligheid. Naar genade ontvangen zij brood uit de hemel. Het is onmogelijk dat Jezus Zijn werkzaamheden in het paradijs kan aanvangen. Er is geen paradijs meer. Door onze zonden is er de woestijn.

Aan het begin van de geschiedenis ligt een hof. In het midden van de geschiedenis een dorre woestijn. De eerste Adam kreeg een toebereide tafel. De tweede Adam heeft tranen tot spijs, dag en nacht. De Geest leidt Jezus in de woestijn, een woestijn vol onmogelijkheden. Een woestijn waar de duivelen hun metgezellen toeroepen: Laat ons Hem levend verslinden. Evenwel, Hij zal de sterke duivel gaan binden. Jezus wordt geleid in de woestijn. Dit wil zeggen: Hij wordt voortdurend voortgeleid, geen rust, geen stilstand, steeds maar door. Geen plaats wordt overgeslagen. Geen verzoeking onbeproefd gelaten. Veertig jaren wordt Hij doorgeleid. Alle denkbare en ondenkbare kwellingen kwellen Hem. Veertig dagen en nachten wordt Hij van de ene naar de andere afgrond geleid. Nergens de schaduw van een zware rotssteen in



dit dorre land. Nee, Hij wil Zelf de Rotssteen zijn in dit land der vergetelheid. Hij bereidt Zichzelf tot een Rotssteen voor ellendige zwervers. Nu horen we van Zijn droge lippen een klaaglied, dat tevens Loflied is:

Gij weet, o God, hoe 'k zwerven moet op aard;  
Mijn tranen hebt G'in Uwe flos vergaard;  
Is hun getal niet in Uw boek bewaard?  
Niet op Uw rol geschreven?  
De ganse dag is 't oog op Mij geslagen;  
Zijn list legt Mij op al Mijn wegen lagen;  
Zijn macht vergroot Mijn ongeluk en plagen;  
Ontroert Mijn ingewand.

Veertig dagen werd Jezus verzocht door de duivel. Hij at ganselijk niet. Het was geen tijd om te eten. Eenmaal nam Gehazi tijd om te nemen op de verkeerde tijd. Jezus alzo niet. Het is voor Hem de tijd om Gods wil te doen. Sterker zal Hij zijn dan de sterke draak. We lezen aan het begin van de geschiedenis: "En zij nam van zijn vrucht, en zij at. Zij gaf ook haar man met haar, en hij at." Nu moeten de dieven toch sterven van honger? Nu moeten de bomen zich schamen om voor ons vruchten te dragen? Inderdaad, dat was ons loon: Eeuwig verhongeren. Maar vóór de grondlegging der wereld was daar het Lam, staande als geslacht. Geslacht, voor dieven en moordenaars, voor ingesloten van Zijn Welbehagen. Toch zal de Vader Zijn eer hebben. Daar lag nu die woestijn vol ellende al vierduizend jaar te wachten op de tweede Adam. Hier moet rechtvaardig gehongerd worden. Geen machtsopenbaring op verzoek van de satan.

Na veertig dagen begint de honger te kwellen. De Heere Jezus is "Zoon des mensen". Er is geen brood zonder graf. Jezus steelt niet. Hij is Gods Zoon. Alles is door Hem gemaakt. Hij is toch de Eigenaar? Ja, maar de Eigenaar wil Erfgenaam worden. Alles en allen zijn gevangen in de boeien van de overste van deze wereld. Jezus niet. De duivel ziet dat de Zoon des mensen hongert. Hij zal nu in een uiterste krachtsinspanning de verzoeking tot een listig toppunt opvoeren. Een deelnemende duivel bemoeit zich met de hongerende



Jezus, hij zegt: „Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg tot deze steen, dat hij brood worde."

De duivel wil zeggen: Ik heb toch gehoord de stem uit de hoge hemel: "Gij zijt Mijn geliefde Zoon? Welnu, er is niets in de weg. De honger heeft voor U niets te betekenen. Maak even een brood van deze steen.

O, listige slang. De eerste Adam was geen God en gij spiegelde hem voor als God te worden. De tweede Adam is waarachtig God, Die hoeft alleen maar een demonstratie van Zijn Godheid te geven.

Ziet, lezer, de diepe valsheid van de leugenaar. Hij wil invloed op Jezus gemoed. Hij wil een rol spelen bij de Zoon des mensen. Hij wil een demonstratie van Goddelijke almacht zien om alzo de Zoon des mensen te kunnen binden. Straks, aan het kruis, zullen mensen satans werktuigen zijn. Dan zullen ze de Gekruisigde toeroepen: "Indien Gij de Christus Gods zijt, kom af van het kruis, verlos Uzelf." Nu wacht satan op een daad, maar er volgt een verpletterend Woord. De Zoon des mensen antwoordt: „Er is geschreven dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle Woord Gods." Hier is het Woord aan het woord. De eerste Adam verwierp het Woord. De tweede Adam eet het Woord. Het profetisch ambt wordt gered. Wat is brood zonder God? Duivelenvoer. Dát zal ons het leven niet geven. Brood alléén doet de mens sterven. Aan "brood alléén" heeft de mens niets, totaal niets.

Toen Jezus later met weinige broden duizenden spijzigde, heeft Hij toen niet eerst gebeden en gebroken? Het was toch het Woord dat het deed?

Het is toch de verbroken en gekruisigde Zaligmaker, Die de spijs der ziel is?

ER STAAT GESCHREVEN... De Heere Jezus leunt niet op Zijn Godheid. Nee, Hij steunt op het Woord van God. Dát is het voedsel voor de tweede Adam.

Als Vader Hem verzadigt....goed.

Als Vader laat sterven ....goed.

Vaders Woord is wet.

Vaders Woord is leven.

Vaders Woord is alles.

Daar staat de verzoeker verslagen. Eenmaal heeft hij zich verlustigd bij het gestolen maal in het paradijs.



Hem wordt geen andermaal vergund. Helhond, zet je tanden maar in de steen, je oordeel is begonnen, je valt uit je machtige hemel als een bliksem omlaag. Vierduizend jaren heeft die duivel al gelachen om dat volk in de woestijn. Altijd kreeg hij ze eronder. Hier wordt hij gekonfronteerd met het hongerig Lam in de dorre woestijn, en .. het heeft aan God genoeg. De duivel en de honger winnen het niet: Hallelujah. Hij begon in de woestijn. De weg naar de boom des levens was versperd. Maar het moede Lam steekt de hand niet uit naar het brood. Nee, het steekt de bevende handen uit naar het Woord dat uit Gods mond uitgaat. Een mens zelf zondaar zijnde, kan voor anderen niet betalen. Hij wordt tot zonde gemaakt, maar Hij doet geen enkele zonde. Wie is Hij, Die zal opkomen uit de woestijn, liefelijk leunende op de arm van het Woord? Het is Jezus, de Ruimtemaker. Een mensenleven heeft Hij verzoend in de woestijn. Geprezen zij Zijn Naam. Hij is Jezus. Zijn begin is goed. Hij STOND waar ik lag.

Hoe dierbaar zijn m'Uw wonderdaan,  
Zij zijn onmoog'lijk na te gaan.

Geliefde lezers. Zijn er veroordeelden onder u? Licht uw woestijn vol met zonde en bezwijken? Zoekt gij grote dingen en grazige weiden? Zoek ze niet. Hij liep in de woestijn, dáár zult ge Hem vinden, in vlees, levende naar de Geest.

Bezwijkers, zie, deze hongerende Jezus is de Rotssteen in de woestijn. Hij is de Rotssteen met de schaduw in een dorstig land. (Jes. 35)

Aanklagend geweten en aanklagende wet: Gij kunt mij niet accepteren. Gij moet mij veroordelen. Maar toch. De Vader heeft gezegd: "DEZE is Mijn geliefde Zoon." O, troosteloze zwervers, zie Hem in de woestijn. Gij die geen weg vindt bij uzelf: "Hij is de Weg in de woestijn."

Begenadigden, die uzelf genadeloos bevindt: "Hij is genadig". Hij bleef staan in de woestijn. Hij blijft staan in uw woestijn. Hierover zullen de woestijn en de dorre plaatsen vrolijk zijn, en de wildernis zal



zich verheugen en zal bloeien als een roos. Zij zullen zien de heerlijkheid des Heeren, Het Sieraad onzes Gods.

Heeft het u aan iets ontbroken?

Zij worden daag'lijks begenadigd,  
Met Jezus, hemels brood, verzadigd,  
Gods hand brengt in ons dorre oord,  
Verwachting uit de Steenrots voort.

Maar o, wie zijn wij, en wat is ons huis? Vergeters. Er is geschreven in Deut. 8:3 : "En Hij verootmoedigde u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat gij niet kende, noch uw vaderen gekend hadden; opdat Hij u beken'd maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit des Heeren mond uitgaat."

Het is waar in Hem, de tweede Adam. Zalig de mens die aangemerkt wordt in Hem. Zalig de mens wiens brekende ogen Hem ontwaren in de woestijn. Die mens zal verzadigd worden met het Brood des Levens. Die in de Schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de Schaduw des Almachtigen. (Ps. 91).

Nu is er een plaats voor de Kerk in de woestijn, alwaar zij gevoed wordt een tijd en tijden en een halve tijd buiten het gezicht der slang. (Openb. 12.)

En u en ik? Mag u door Zijn grote genade en ontferming rusten in alle omzwervingen? Mogen wij rusten, waar het oog wordt gericht op Hem, de Boom des Levens in onze woestijn?

De Geest van Christus trooste u met Jezus in de woestijn. Gij zult er alleen uitkomen, leunende op Hem, Die op het Woord gezonken is, Die bij het Woord gebleven is.

"DIE VOOR DE OVERTREDERS GEBIDEN HEEFT."

Dan zou ik, voor Uw Godd'lijk oog, Uw deugden al mijn leven prijzen,

En in Uw Naam mijn zang doen rijzen,

Mijn handen heffen naar omhoog.

Mijn ziel zou nieuwe kracht ontvangen,

Verzadigd, als met vet en smeer;

Mijn mond zou U vol vreugd, o Heer,

D.C.O.

Verheffen in zijn lofgezangen. Ps. 63 : 3.